EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 25.7.2007
KOM(2007) 447 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

Andra lägesrapporten om den gemensamma referensramen

SV SV

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

Andra lägesrapporten om den gemensamma referensramen

1. INLEDNING

Föreliggande rapport innehåller en sammanfattning av hur arbetet med den gemensamma referensramen fortskridit sedan den första lägesrapporten offentliggjordes 2005. Med rapporten uppfylls också åtagandet att regelbundet informera om detta arbete.

2. OMPRIORITERING AV KONSUMENTRÄTTEN

Kommissionen tillkännagav i sin förra rapport att den skulle prioritera den delen av referensramsarbetet som rör konsumentavtal, för att kunna bidra till översynen av konsumentregelverket.

Rådet (konkurrenskraft)[1] var inne på samma linje och framhöll att tidsplanen för frågor som är direkt relevanta för översynen skulle ändras och att dessa delar skulle behandlas tidigare än hittills beräknat. När man anordnade 2006 års seminarier prioriterades frågor med anknytning till konsumenträtt[2], konsumentköp, information innan avtalet ingås, oskäliga villkor, ångerrätt och rätt till ersättning. Forskarnas resultat i dessa frågor och diskussionerna vid seminarierna, tillsammans med resultatet av annat förberedande arbete, fungerade som utgångspunkt för grönboken om översyn av konsumentregelverket som kommissionen antog den 7 februari 2007.

Under den period som denna rapport omfattar fortsatte forskningsnätverket, som finansieras genom sjätte ramprogrammet, att utarbeta utkast till arbetet med den gemensamma referensramen, i enlighet med avtalet om ekonomiskt stöd.

För att säkerställa att material om konsumentregelverket prioriteras enades forskarna om att dela in det i tre kategorier:

Översyn av regelverket: Material som rör avtalsrättsliga frågor inom ramen för EU:s konsumentregelverk och material som kan klargöra, utvidga eller ändra det nuvarande konsumentregelverket. När det t.ex. gäller information innan avtal ingås gällde det material om skyldigheten att lämna sådan information.

Direkt relevant: Material som rör frågor om allmän avtalsrätt som är av direkt betydelse för EU:s konsumentregelverk, dvs. begrepp i nationell avtalsrätt som

---

1 Europeiska unionens råd (konkurrenskraft) den 28–29 november 2005, 14155/05 (Press 287).

2 Under perioden som denna rapport omfattar hölls elva seminarier, varav fem även behandlade andra frågor än konsumentfrågor: avtals innehåll och verkan, problem i samband med e-handel, ombudens befogenheter, den gemensamma referensramens struktur och försäkringar.

förutsätts i EU:s regelverk i dess nuvarande utformning. I fråga om t.ex. ångerrätten rör det tidpunkten för avtalets ingående.

Nödvändig bakgrund: Material om allmänna avtalsrättsliga frågor som utgör en nödvändig bakgrund vid utarbetandet av EU:s regelverk. När det t.ex. gäller information innan avtal ingås rörde det material om principen om ärligt uppsåt och god sed.

Vid seminarierna prioriterade man material om översynen av regelverket och diskuterade ”direkt relevant” material när tiden medgav det. Genomgången av ”nödvändig bakgrund” syftade huvudsakligen till att informera.

Nätverket av sakkunniga intressenter i den gemensamma referensramen, som för närvarande består av 176 företags- och konsumentföreträdare och jurister från EU-länderna, fortsatte sitt arbete genom att delta i seminarierna och ge synpunkter på forskarnas utkast.

Nätverket av nationella sakkunniga består av medlemsstaternas experter på avtalsrätt och har sammanträtt två gånger.

3. SAKFRÅGOR OM VÄCKTS UNDER SEMINARIERNA OM DEN GEMENSAMMA REFERENSRAMEN

3.1. Seminarier om EU:s konsumenträtt

De viktigaste frågorna som diskuterades vid seminarierna anges nedan. Kommissionen kommer att beakta dem vid utarbetandet av den gemensamma referensramen och vid översynen av konsumentregelverket.

Begreppen konsument och näringsidkare

Några av de viktigaste frågorna som diskuterades var följande:

- **Juridiska personer:** Man var överens om att begreppet konsument endast bör omfatta fysiska personer.
- **Transaktioner med dubbla ändamål:** Man diskuterade möjligheten att betrakta de transaktioner med dubbla ändamål som *delvis* faller utanför det professionella planet som konsumenttransaktioner.
- **Sambandet mellan de föreslagna definitionerna av konsument och näringsidkare:** Några sakkunniga intressenter ansåg att definitionerna av konsument och näringsidkare borde anpassas till varandra och utesluta varandra.

Oskäliga avtalsvillkor

Följande frågor diskuterades:

- **Oskälighetstestets tillämpningsområde:** Man diskuterade om villkor som varit föremål för individuell förhandling också skulle omfattas. De sakkunniga intressenterna kunde inte enas i frågan.

- Beträffande frågan om **avtalets huvudföremål och prisets skälighet** skulle undantas från oskälighetstestet ansåg de sakkunniga intressenterna att det inte fanns anledning att kontrollera prisuppgifter i avtal.

Information innan avtal ingås

Följande frågor diskuterades:

- **Skyldighet att informera om varor och tjänster:** Den föreslagna generella regeln om att all relevant information som motparten kan tänkas behöva för att fatta ett välgrundat beslut måste lämnas ut (särskilt information som är relevant för att bedöma vilken kvalitet och vilket resultat som kan förväntas) betraktades som alltför generell av de sakkunniga intressenterna, som också ansåg att den kunde leda till oklarhet om rättsläget. De betonade möjligheten att fokusera på särskilda områden (t.ex. försäkringsavtalsrätt och finansiella tjänster).

- **Skyldighet att lämna information vid ingående av avtal med en konsument som befinner sig i en särskilt missgynnad situation:** De sakkunniga intressenterna var positiva till denna bestämmelse som syftar till att fastställa rent allmänt när ett företag enligt regelverket är skyldigt att lämna konsumenten information. Enligt dem bör bestämmelsen användas som en gemensam grund eller riktlinje för att fastställa en lista över information som konsumenten ska få innan avtalet ingås.

- **Påföljder om kraven på information inte uppfylls:** De sakkunniga intressenterna påpekade att det får mycket stora konsekvenser för konsumenterna om skyldigheten att lämna förhandsinformation inte fullgörs. I forskarnas utkast föreslås en förlängning av ångerfristen för att komma till rätta med underlåtenheten att uppfylla kraven på information vid avtal där konsumenten har ångerrätt. Problemet med avtal som ingås på grundval av falsk eller vilseledande information togs inte särskilt upp i detta sammanhang.

Första seminariet om konsumentköp

Följande frågor diskuterades:

- En eventuell utvidgning av **begreppet varor** till andra typer av tillgångar i enlighet med artikel 1:105 i forskarnas utkast[3]: Flera sakkunniga intressenter framhöll att programvara och mer allmänt immateriella rättigheter borde omfattas. Kommissionen uppmanade forskarna att fundera på vilka varor som definitionen kan utvidgas till att omfatta och vilka ändringar som bör göras.

[3] Elektricitet, information och data (inklusive programvara) och andra former av immateriell egendom.

- **Leverans – leveranstid – samband med övergång av risk:** Möjligheten att införa regler om övergång av risk diskuterades. Åsikterna gick isär. Man påminde om att frågan hade diskuterats intensivt i rådet i samband med antagandet av direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier.

- **Relevant tidpunkt för att fastställa överensstämmelse**: En lämplig tidpunkt för att bedöma överensstämmelse ansågs allmänt vara vid övergång av risk. Forskarna ansåg att man i vissa situationer, t.ex. vid skador orsakade av felaktiga förpackningar, skulle klargöra att säljaren bör svara för fel som framkommer efter riskövergången, i enlighet med Wienkonventionen om internationella köp av varor.

Andra seminariet om konsumentköp (påföljder)

Seminariet ägnades åt påföljder vid avtalsbrott. Följande frågor diskuterades:

- **Påföljdernas inbördes rangordning:** Några sakkunniga intressenter tyckte inte att påföljderna skulle rangordnas, eftersom konsumenten bör ha möjlighet att välja mellan påföljderna och inte behöva vänta på att alla alternativ har prövats innan han eller hon säger upp avtalet. Andra sakkunniga intressenter ville tillvarata säljarnas intressen och förespråkade att rangordningen mellan påföljderna behålls i enlighet med direktiv 1999/44/EG om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier.

- **De situationer då avtalet kan sägas upp:** Diskussionerna handlade om hur stort säljarens dröjsmål ska vara för att konsumenten ska kunna häva avtalet, om man borde fastställa en tidsfrist inom vilken säljaren ska fullgöra avtalet och vid vilka situationer det kan anses att säljaren i väsentlig grad har underlåtit att fullgöra avtalet, eftersom det tycks vara svårt att definiera detta begrepp.

- **Anmälan till säljaren om fel efter att köparen märkt eller borde ha märkt felet:** Frånsett den generella frågan om varför detta överhuvudtaget bör vara en skyldighet och varför eventuella påföljder ska vara avhängiga av anmälan, diskuterade man mer konkret tidsfristen för anmälan. Två år ansågs godtagbart av några sakkunniga, men inte av de övriga.

Ångerrätt

Man diskuterade de övergripande bestämmelser om *utövande* av ångerrätten och *verkan* av att ångerrätten utövas som har föreslagits på grundval av bestämmelserna i direktiven om hemförsäljning[4], distansförsäljning[5] och timeshare (tidsdelat boende)[6]. De viktigaste frågorna var de följande:

---

4 Rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985, EGT L 372, 31.12.1985, s. 31.

5 Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997, EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

6 Europaparlamentets och rådets direktiv 94/47/EG av den 26 oktober 1994, EGT L 280, 29.10.1994, s. 83.

- **Tillämpningsområde:** De föreslagna reglerna skulle vara tillämpliga när en part har lagstadgad rätt att utöva ångerrätt. De sakkunniga intressenterna påpekade att det borde klargöras att reglerna endast gäller vid transaktioner från företag till konsument.

- **Utövande av ångerrätten:** Enligt den föreslagna regeln behöver den part som har ångerrätt inte ange något skäl för att utöva ångerrätten eller uppfylla några särskilda formella krav. Några sakkunniga intressenter påpekade att det borde ställas vissa grundläggande formella krav för tydlighetens skull och för att rättsläget inte ska vara oklart.

- **Ångerfristen:** Några sakkunniga intressenter ifrågasatte skälet till att införa en och samma ångerfrist för alla sammanhang och ansåg att de föreslagna 14 dagarna var en alltför lång frist. Några ansåg att skillnaderna på området borde behållas.

- **Tidsfrister för ångerrätt:** De flesta sakkunniga intressenter ansåg att det borde fastställas en längsta tidsfrist för att utöva ångerrätten för att ge näringsidkarna rättslig klarhet.

Konsumenternas rätt till ersättning och tillverkarnas ansvar

De viktigaste frågorna som diskuterades var de följande:

- **Begreppet strikt ansvar i förhållande till begreppet vållande:** Det föreslagna systemet med strikt ansvar som huvudregel och ett antal ansvarsfrihetsgrunder (den skadelidandes eget vållande, tredje mans vållande eller *force majeure*) ifrågasattes av vissa sakkunniga, som ansåg att bör finnas ett inslag av vållande för att skadeståndsansvar ska kunna uppkomma.

- **Infogande av förlust av framtida intäkter samt ideell skada:** De flesta sakkunniga intressenter ansåg att begreppet ersättning borde täcka både faktiska förluster och förlust av framtida intäkter. Det gick inte att enas om huruvida begreppet ersättning också borde omfatta ideell skada.

- **Tillverkarnas ansvar:** Frågan betraktades som viktig eftersom de flesta transaktioner numera är gränsöverskridande och konsumenterna sällan bor i samma land som tillverkaren (eller försäljaren) av de köpta varorna. Det leder dock till många juridiska och praktiska svårigheter. Enligt de sakkunniga bör konsumenten kunna utöva sina rättigheter endast gentemot tillverkaren och inte gentemot varje mellanhand i handelskedjan. De motsatte sig att mellanhänderna och tillverkarens ombud också skulle vara ansvariga om de bor i konsumentens medlemsstat. Andra frågor som togs upp var bevisbördan, konsumentens tidsfrist för att utöva sina rättigheter och ansvaret vid försäljning av begagnade varor.

3.2. Seminarier om övriga frågor inom EU:s konsumenträtt

Det hölls ett antal seminarier om avtalsrättsliga frågor som inte fokuserade på konsumentfrågor innan man beslutade att prioritera konsumentregelverket. De viktigaste frågorna som diskuterades vid seminarierna anges nedan.

Försäkringsrätt

Följande punkter är exempel på de frågor som diskuterades:

- **Informationsskyldighet (försäkringstagaren):** Man diskuterade vem som hade ansvaret för att lämna information. Vissa sakkunniga intressenter ansåg att det borde åligga försäkringsgivaren att ställa de relevanta frågorna, medan andra ansåg att försäkringstagaren borde vara skyldig att lämna även sådan relevant information som inte hade efterfrågats. De anförda argumenten återspeglade en avvägning mellan ett enormt omfattande frågeformulär som täcker allt och risken för att den sökande inte är täckt om han eller hon har glömt att nämna något som bedöms vara relevant. Bägge fallen kan få folk att avstå från att teckna försäkringar som de behöver.

- **Informationsskyldighet (försäkringsgivaren):** I forskarnas utkast är försäkringsgivaren skyldig att informera om skillnader i det skydd som erbjuds och det skydd som försäkringstagaren efterfrågar. Många sakkunniga ansåg att detta innebar en skyldighet att ge råd, vilket vore kostsamt och inte önskvärt. Det innebar också en hög grad av subjektivitet. De ville i stället ha en skyldighet att förklara vad försäkringen innehåller, så att försäkringstagaren därefter kan avgöra om försäkringen passar honom eller henne.

- **Tidsfrister för att häva avtalet:** De sakkunniga intressenterna ansåg allmänt att den föreslagna tidsfristen på en månad för att häva avtalet vid överträdelse av informationsskyldigheten var för kort, och de ansåg att det inte borde finnas någon tidsgräns vid bedräglig överträdelse.

E-handel

Följande punkter är exempel på de frågor som diskuterades:

- **Oönskade avtal:** Forskare och sakkunniga intressenter diskuterade om förbudet mot att leverera ej beställda varor eller tjänster till en konsument, om leveransen förutsätter ett betalningskrav, också borde gälla transaktioner mellan företag.

- **Ångerrätt:** De sakkunniga påpekade att definitionerna i bestämmelsen inte var tillräckligt genomarbetade och att bestämmelsen därför borde omarbetas. Man uttalade sig för en ångerfrist på 14 dagar. Man motsatte sig förslaget att göra ångerrätten avhängig av konsumentens beredvillighet att stå för kostnaderna i samband med utövandet av ångerrätten, och man diskuterade om denna rätt också borde gälla för avtal mellan företag.

- **Definitionen av när ett elektroniskt meddelande har kommit fram och avsänts i elektronisk kommunikation:** Forskarna och de sakkunniga diskuterade frågan om exakt när ett meddelande ska anses vara sänt eller mottaget. De konstaterade att frågan behöver klargöras ytterligare och att det bör tas hänsyn till internationella instrument på e-handelsområdet.

3.3. Seminarier om allmän avtalsrätt

De viktigaste frågorna som diskuterades vid seminarierna om allmän avtalsrätt anges nedan. Kommissionen kommer att ta hänsyn till dessa frågor vid utarbetandet av den gemensamma referensramen.

Avtalets innehåll och verkan

Följande punkter är exempel på de frågor som diskuterades:

- **Uttalanden som ger upphov till avtalsförpliktelser:** De sakkunniga intressenterna framhöll att det tydligt måste definieras när ett uttalande ger upphov till en avtalsförpliktelse. Man diskuterade om den föreslagna bestämmelsen, i den mån den gäller bindande uttalanden innan avtalet ingås rörande varornas eller tjänsternas kvalitet eller användning, enbart bör gälla förhållanden mellan företag och konsument eller även avtal mellan företag.

- **Avtalsvillkor:** Man diskuterade arten och verkan av underförstådda villkor. De sakkunniga ansåg att man bör undvika oklara bestämmelser. Forskarna framhöll att det inte var någon nackdel att bestämmelsen var vagt formulerad, eftersom den var tänkt som en standardregel för avtal där lagstiftningen inte innehåller några bestämmelser om underförstådda villkor för särskilda avtal.

- **Bestämmelser till fördel för tredje man:** Man diskuterade frågan om ett avtals verkningar till förmån för tredje man och kom fram till att man behöver utreda närmare under vilka omständigheter tredje man ska kunna förlita sig på sådana bestämmelser.

Ombudens befogenheter

Forskarna framhöll att utkastet om ombudens befogenheter bör omarbetas så att det tar hänsyn till den senaste utvecklingen i medlemsstaterna och så att man eventuellt kan införa särskilda bestämmelser om konsumentskydd. Ett antal andra frågor diskuterades vid seminariet, bl.a. följande:

- **Användningen av begreppen ”ombud” och ”representant”:** De sakkunniga intressenterna framhöll behovet av konsekvent terminologi och ansåg att begreppen endast skulle användas i den betydelse de har i den gemensamma referensramen. Forskarna förklarade att en bilaga till referensramen kommer att innehålla en förteckning över använda termer med definitioner.

- **Skillnaden mellan direkt och indirekt ombudskap:** Forskarna förklarade att endast ett direkt ombud kan binda huvudmannen eftersom han agerar i huvudmannens namn, medan ett indirekt ombud agerar på huvudmannens vägnar. Tanken bakom indirekt ombudskap är att skydda huvudmannen, t.ex. i situationer där ombudet blir insolvent efter att ha ingått ett avtal. Några berörda parter ifrågasatte nyttan av bestämmelsen. Man konstaterade att det behövdes utredas närmare vilka intressen som det är värt att skydda i de fall då ombudet inte fullgör sina skyldigheter eller blir insolvent.

4. DEN GEMENSAMMA REFERENSRAMENS STRUKTUR – RESULTAT AV SEMINARIERNA MED BERÖRDA PARTER OCH MEDLEMSSTATERNA

Det hölls förberedande diskussioner om den gemensamma referensramens struktur vid två seminarier, en med sakkunniga intressenter och en med medlemsstaternas sakkunniga. Vid seminariet med de sakkunniga intressenterna den 29 november 2005 enades man om att den gemensamma referensramen bör innehålla de frågor som har direkt samband med EU:s konsumenträtt i kombination med frågor inom allmän avtalsrätt som är relevanta för EU:s konsumenträtt. De sakkunniga intressenterna ville också ha fler definitioner och framhöll att vissa definitioner/standardbestämmelser behöver omformuleras. Avslutningsvis ansåg de sakkunniga intressenterna också att skillnaden mellan transaktioner mellan företag och transaktioner mellan företag och konsumenter bör uttryckas tydligare i utkastet till gemensam referensram.

Medlemsstaternas sakkunniga drog liknande, men något nyanserade, slutsatser vid ett seminarium den 9 december 2005. De flesta medlemsstater ville behandla konsumenträtten i kombination med de delar av den allmänna avtalsrätten som är relevanta för konsumentregelverket. Vissa ville också ta med andra delar av den allmänna avtalsrätten och vissa ville uteslutande behandla konsumentregelverket.

5. BIDRAG TILL DET FÖRBEREDANDE ARBETET

5.1. Bidrag från det europeiska diskussionsforumet

Vid det första mötet i det europeiska diskussionsforumet i London den 26 september 2005, anordnat av det brittiska ordförandeskapet och kommissionen, deltog för första gången tillsammans forskare, nätverket av sakkunniga intressenter, nätverket av nationella sakkunniga, näringslivs- och konsumentföreträdare på hög nivå, höga tjänstemän och ledamöter från Europaparlamentet. Mötet bekräftade behovet av att prioritera arbetet med den gemensamma referensramen, så att den ska kunna användas effektivt vid översynen av EU:s konsumentregelverk.

Mötet följdes av ett andra möte i det europeiska diskussionsforumet i Wien den 26 maj 2006, anordnat av det österrikiska ordförandeskapet, där det på nytt framhölls att man bör fokusera på EU:s konsumenträtt. Man enades om att den gemensamma referensramen också bör omfatta frågor inom allmän avtalsrätt. Vid diskussionsforumets tredje möte, som anordnades av det tyska ordförandeskapet den 1 mars 2007 i Stuttgart, konstaterade ordförandeskapet att det fanns ett generellt stöd för en gemensam referensram som fungerar som hjälpmedel för europeiska lagstiftare och där regelverket ingår. Det konstaterades också att innehållet i den gemensamma referensramen är viktigt för de politiska övervägandena.

5.2. Bidrag från andra institutioner

5.2.1. Rådet

Rådet (konkurrenskraft) stödde i sina slutsatser av den 29 november 2005 den hållning som intogs i den första lägesrapporten, särskilt prioriteringen av frågor som är kopplade till översynen av EU:s konsumentregelverk. Rådet betonade att arbetet

måste ”inriktas på praktiska frågor för att leda till faktiska fördelar för konsumenter och näringsidkare” och att man måste ”erkänna skillnaden mellan avtal mellan näringsidkare och konsumenter och avtal mellan näringsidkare”. Det såg också positivt på kommissionens försäkringar om att den inte tänker föreslå en europeisk civillag.

5.2.2. Europaparlamentet

Europaparlamentet antog en resolution den 23 mars 2006 där det välkomnade den första lägesrapporten och uttalade sitt stöd för projektet med den gemensamma referensramen. Europaparlamentet betonade vikten av att arbetet med den gemensamma referensramen måste ”följa tydliga riktlinjer som fastställts av EG:s lagstiftande myndigheter”. Europaparlamentet uppmanade kommissionen att föra ett så nära samarbete som möjligt med parlamentet när det gäller alla åtgärder som vidtas för att utveckla en gemensam referensram och att samråda med parlamentet om förslaget till struktur innan den vidtar ytterligare planeringsåtgärder. I likhet med rådet uppmanade Europaparlamentet kommissionen att göra skillnad på de rättsliga bestämmelser som avser förhållanden mellan företag och de bestämmelser som avser förhållanden mellan företag och konsumenter, och att i systematiskt hänseende skilja de båda åt.

Avslutningsvis tillkännagavs inrättandet av en arbetsgrupp bestående av ledamöter från Europaparlamentets utskott för rättsliga frågor och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd. Denna arbetsgrupp fungerar som ett diskussionsforum för de frågor som behandlats av forskarna och de sakkunniga intressenterna där Europaparlamentet anser att det är viktigt att ge politisk ledning. Arbetsgruppens möten förbereds av en projektgrupp bestående av tjänstemän från Europaparlamentet. Kommissionen deltar i mötena. Det har redan hållits flera möten. De frågor som diskuterats är bl.a. begreppen ”konsument”, ”näringsidkare” och ”oskäliga avtalsvillkor”.

Kommissionen bifogar ett flödesdiagram i bilagan som svar på Europaparlamentets begäran om att kommissionen ska utarbeta ett flödesdiagram som klart redogör för alla olika parter som är inblandade i arbetet med den gemensamma referensramen.

Den 7 september 2006 antog Europaparlamentet ytterligare en resolution om europeisk avtalsrätt, där det uttalade sitt stöd för en utökad gemensam referensram som omfattar allmänna avtalsrättsliga frågor och inte bara konsumenträtt. Kommissionen uppmanades att fortsätta med detta arbete parallellt med översynen av konsumentregelverket.

6. SLUTSATSER

När det gäller EU:s konsumenträtt kommer relevanta resultat av arbetet med den gemensamma referensramen att vid behov införlivas i översynen av EU:s konsumenträtt. Kommissionen antog en grönbok i frågan den 7 februari 2007 där det redogörs för alternativen för en översyn av EU:s konsumentregelverk.

Den gemensamma referensramen var ursprungligen tänkt att användas som ”verktygslåda” eller handledning av kommissionen och EU:s lagstiftande

myndigheter vid översyn av gällande lagstiftning och vid arbetet med att utarbeta ny lagstiftning inom avtalsrätt. Enligt tidsramen för förberedelserna ska forskarna lägga fram sitt utkast till gemensam referensram senast i slutet av 2007. Kommissionen måste mycket noga välja ut de delar av utkastet som svarar mot de gemensamma lagstiftningsmålen. Detta urval måste göras i samråd med de andra institutionerna och berörda parter. Kommissionen kommer att se till att de delar av forskarnas utkast som väljs ut för den gemensamma referensramen (med eventuella ändringar) är förenliga med varandra och med uppföljningen av grönboken. Efter att ha analyserat resultaten av samrådet, utarbetat ett utkast till gemensam referensram och genomfört en konsekvensanalys kan kommissionen lägga fram sin strategi i form av en vitbok.

Men den gemensamma referensramens omfattning är en separat fråga som måste avgöras nu så att man kan styra det framtida arbetet med referensramen. I synnerhet bör man ta hänsyn till i vilken utsträckning detta arbete utöver konsumenträtten också bör omfatta frågor som rör andra delar av EU:s regelverk om avtalsrätt och direkt relevanta frågor som rör allmän avtalsrätt.

Under arbetet med den gemensamma referensramen och det pågående samrådet har man på flera håll (de sakkunniga nätverksmedlemmarna och ett antal medlemsstater) propagerat för att inkludera vissa frågor som rör allmän avtalsrätt och är relevanta för EU:s avtalsrätt.

Europaparlamentet framhöll i sina resolutioner från 2006 vikten av detta projekt och uppmanade kommissionen som helhet att delta i arbetet. Parlamentet uppmanade dessutom kommissionen att utnyttja det pågående forskningsarbetet för att senare använda resultaten, inte bara dem som har direkt anknytning till EU:s konsumentregelverk, i syfte att utarbeta en gemensam europeisk civillag. I sin resolution från september upprepade Europaparlamentet sitt stöd för en utökad gemensam referensram för allmänna avtalsrättsliga frågor som går utöver konsumentskyddsområdet. Kommissionen uppmanades att fortsätta med detta arbete parallellt med översynen av konsumentregelverket.

Kommissionen anser att den gemensamma referensramen är ett bättre rättsligt instrument. Den är ett långsiktigt projekt i syfte att säkerställa en konsekvent och bra gemenskapslagstiftning på det avtalsrättsliga området. Den gemensamma referensramen kommer vid behov att ge tydliga definitioner på juridiska begrepp, grundläggande principer och konsekventa mallar för avtalsrättsliga bestämmelser vid översyn av gällande lagstiftning och vid arbetet med att utarbeta ny lagstiftning inom olika områden. Syftet är inte en omfattande harmonisering av privaträtten eller att utarbeta en europeisk civillag.

Med tanke på det intresse som rådet och parlamentet har visat och deras önskan att delta aktivt i arbetet vore det lämpligt om kommissionen fick ta del av bägge institutionernas synpunkter. Europaparlamentet har tillkännagivit sin hållning i resolutionerna. Genom att överlämna denna lägesrapport till rådet hoppas kommissionen få ta del av rådets hållning när det gäller det återstående arbetet med den gemensamma referensramen, som kan omfatta ett antal seminarier om andra delar av EU:s avtalsrätt, t.ex. krav som gäller information, marknadsföring och distribution i lagstiftningen om finansiella tjänster eller försenade inbetalningar (inklusive frågan om återtagandeförbehåll), och om frågor som rör allmän avtalsrätt,

t.ex. formella krav, giltighet och tolkning av avtalet i händelse av bedrägeri, misstag och falsk uppgift.

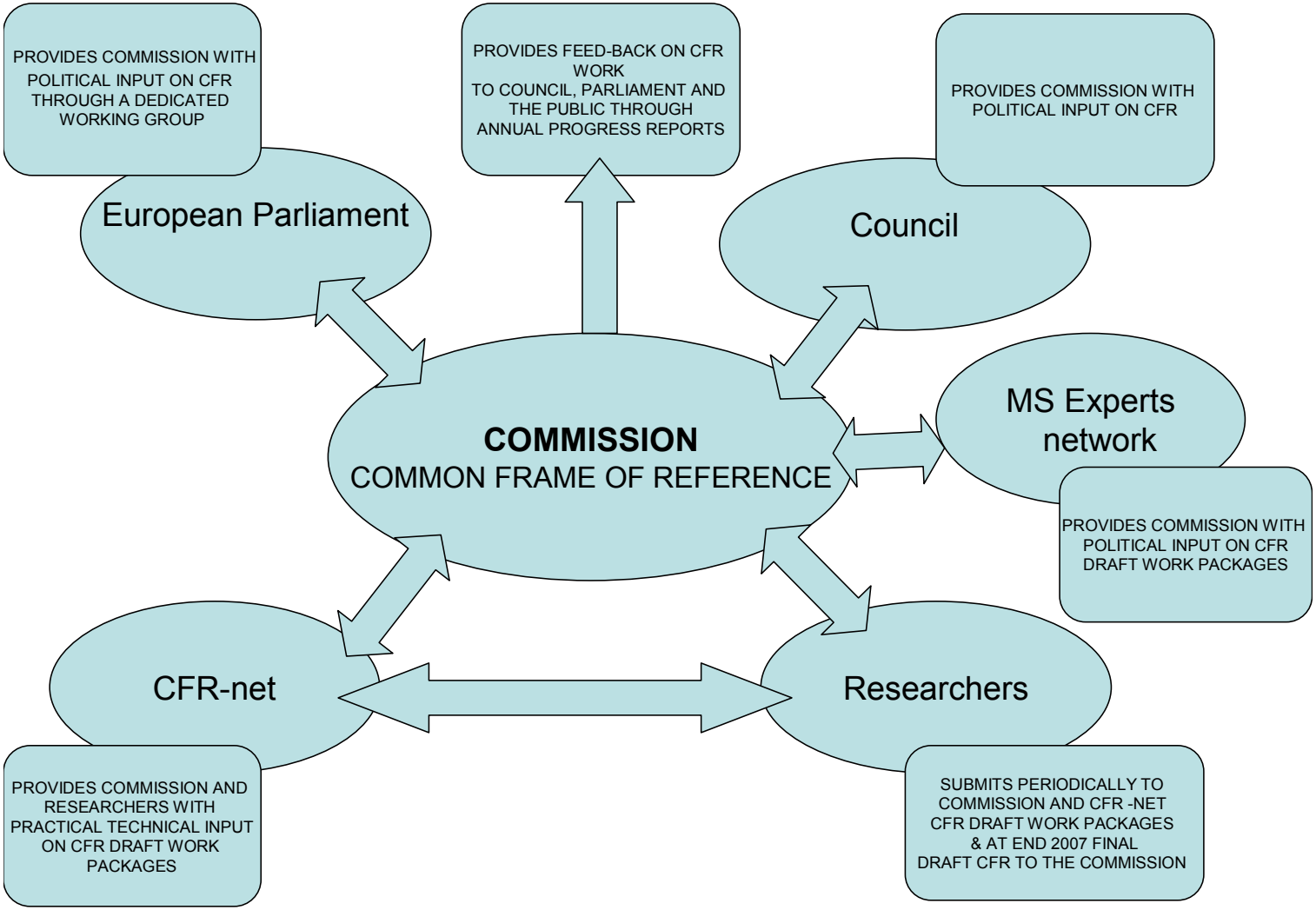
PROVIDES COMMISSION WITH POLITICAL INPUT ON CFR THROUGH A DEDICATED WORKING GROUP
PROVIDES FEED-BACK ON CFR WORK TO COUNCIL, PARLIAMENT AND THE PUBLIC THROUGH ANNUAL PROGRESS REPORTS
PROVIDES COMMISSION WITH POLITICAL INPUT ON CFR
European Parliament
Council
COMMISSION
COMMON FRAME OF REFERENCE
MS Experts network
PROVIDES COMMISSION WITH POLITICAL INPUT ON CFR DRAFT WORK PACKAGES
CFR-net
Researchers
PROVIDES COMMISSION AND RESEARCHERS WITH PRACTICAL TECHNICAL INPUT ON CFR DRAFT WORK PACKAGES
SUBMITS PERIODICALLY TO COMMISSION AND CFR -NET CFR DRAFT WORK PACKAGES & AT END 2007 FINAL DRAFT CFR TO THE COMMISSION